

Af Justitsministeren:

Til § 8.

1) Ordene „, skjøndt Karantæne ikke overensstemmende med § 1 er anordnet eller de“ udgaa, hvorhos der efter Ordene „Karantæne er sat i Kraft,“ indstyhdes „naar de“, og Ordet „naar“ i Paragrafens 4de Linie ombyttes med „med Hensyn til hvilke“.

Til § 11.

2) I 1ste Linie ombyttes Ordene „at paahyde, at der paa“ med „for“, og efter Ordet „fornødent“ i 2den Linie indstyhdes „at træffe Bestemmelse dels om, ved hvilken Læge Eftersynene skulle foretages, dels om, at der“.

3) Som et andet Stykke i denne Paragraf indføres:

„Derhos kan det ved Anordning fastsættes, at Skibe, der i Medfør af Trd. 1ste Februar 1797 § 139 ere pligtige at anlægge ved de til Forsegling anviste Steder ved Indløbet til Fjorde, sammesteds skulle erhverve Prækita.“

De stillede Vændingsforslag fattes under Forhandling.

Justitsministeren (M. L. Mann): Med Hensyn til det Vændingsforslag, jeg har stillet under Nr. 1 til § 8, skal jeg bemærke, at det kun har til Hensigt i Henhold til en Bemærkning, som fremkom under forrige Behandling, at tilvejebringe en mindre knudret Affattelse af Paragrafen. Ganske vist er det egentlig rigtig at nævne begge de to Tilfælde, at der slet ikke er anordnet Karantæne mod noget Sted, og dernæst at der er anordnet Karantæne netop mod nogle Steder og ikke mod andre, og at Skibet kommer fra et af de Steder, med Hensyn til hvilke der ikke er Karantæne, men jeg antager, at det vil forstås lige godt, om man kun nævner det ene af disse Tilfælde, og at det derfor vil kunne være tilstrækkeligt blot at nævne, at denne Lovs Paragrafer 2 og 3 samt 5—7 komme ogsaa til Anvendelse paa Skibe, der ikke komme fra Steder, med Hensyn til hvilke Karantæne er sat i Kraft. De andre to smaa Vændinger i § 8 ere egentlig kun foreslaaede for at faae den nødvendige Variation i Udtrykkene, og jeg troer ogsaa, at den hele Redaktion derved vil falde bedre. — Hvad angaar Vændingsforslagene til § 11, da er det første, som er anført under

Nr. 2, et Forslag, der er foranlediget ved nogle Bemærkninger af et Medlem her i Thinget, som ere komne til min Kundskab. Det gaar navnlig ud paa at aabne Udgang til paa disse Ladepladser at benytte en anden Læge end netop Distriktslægen til at foretage Undersøgelse af de ankomne Skibe. Det er nemlig Tilfældet paa flere af disse Pladser og maaste paa alle dem, der her er Tale om, at der ingen Distriktslæge boer paa Stedet, og det er altsaa nødvendigt at forsinke de ankomne Skibe med at forfølge paa at kalde Distriktslægen til. Vel er man berettiget til at vælge en anden Læge, naar Distriktslægen ikke inden otte Timer kan være til Stede, men allerede det er jo en Ulempe. Det, hvorom det gjælder, er altsaa at faae en Hjemmel til at benytte en anden Læge end Distriktslægen til en saadan Undersøgelse, og det kan kun opnaas ved udtrykkelig at sige det i Loven, idet jo Karantæneloven af 2den Juli 1880 indeholder den Bestemmelse, at udenfor Kjøbstæderne skulle disse Undersøgelser finde Sted ved Distriktslægerne, og det er jo ikke Kjøbstæder, her er Tale om. Det er altsaa en Bestemmelse, som kun sigter til at gjøre det lettere at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Skibes Visitation paa disse saakaldte Ladepladser. — Det under Nr. 3 anførte Vændingsforslag er foranlediget ved et Andragende fra Randers, som jeg har faaet i disse Dage, og som gaaer ud paa, at det særlig for Randers Vedkommende er onfseligt, om Karantæneefterhynet kunde finde Sted ved Udbyhøi, ved Indløbet til Fjorden, dels fordi der daarlig haves Blads til at lægge de vedkommende Skibe paa et heldigt Sted ved selve Randers, dels af Hensyn til, at Fjorden er saa smal, at naar Skibet passerer op ad den, haves der kun ringe Garanti for, at der ikke finder utilladelig Forbindelse Sted med Land, og det Samme, som gjælder med Hensyn til Randers Fjord, kan ogsaa gjælde med Hensyn til forskellige andre af de mange i Landet iudskjærende Fjorde, som vi have, nemlig at det i mange Henseender vilde være hensigtsmæssigt, om Efterhynet og Berigtigelsen af Karantænespørgsmaalet kunde finde Sted ved Indseilingen. Da jo saadanne Forholdsregler væsentlig maatte træffes af Toldophyret og maatte sættes i Forbindelse med de derom gjældende Bestemmelser, har jeg konfereret med Generaldirektøren for Skattevæsenet angaaende den Affattelse, det nye sidste Affnit af § 11 foreslaaes at skulle have. Det lyder saaledes: „Derhos kan det ved Anordning fastsættes, at Skibe, der i Medfør af Trd. 1ste Februar 1797 § 139 ere pligtige at anlægge ved de til For-